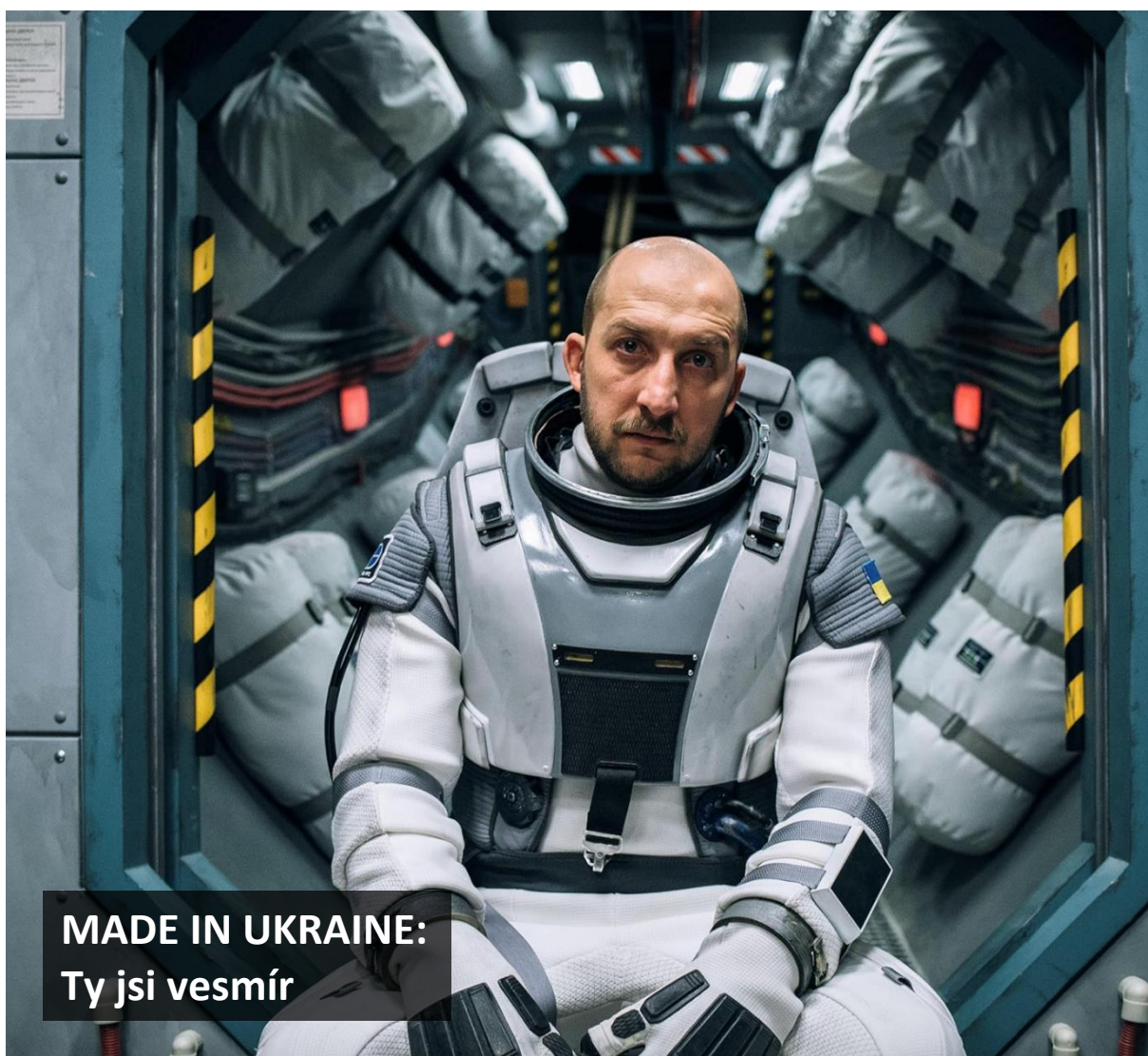

fk filmový klub vsetín

PROGRAM FILMOVÉHO KLUBU VSETÍN – 2026/1

MADE IN UKRAINE:
Ty jsi vesmír

středa 7. 1. v 19:30

ARCHITEKT

Francie / Dánsko 2025 / 105 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Stéphane Demoustier

Příběh učitele architektury z Kodaně, který roku 1983 zvítězil v soutěži o novou dominantu Paříže.

Film *Architekt* vypráví o plachém dánském učiteli architektury Johanovi Ottu von Spreckelsenovi (ve filmu označovaném jako Otto), který v 80. letech 20. století nečekaně vyhraje mezinárodní soutěž na monumentální stavbu Velkého oblouku (La Grande Arche) v pařížské čtvrti La Défense, jež má být památníkem lidskosti. Zatímco Otto sní o čisté a duchovní bráně k nebi, která dokončí historickou osu Paříže, je konfrontován s drsnou realitou francouzské politické byrokracie, korupce a nekompromisních termínů. Jeho umělecká vize se neustále střetává s tlakem na kompromisy a finančními machinacemi, což ho nutí volit mezi zachováním integrity svého díla a přežitím v cynickém světě mocných, a to ho nakonec přivede k tragickému rozhodnutí.

Stéphane Demoustier

(* 1977, Lille, Francie)

Stéphane Demoustier je francouzský filmový režisér, scenárista a producent. Nejprve vystudoval politologii a absolvoval HEC Paris a Sciences. Po studiích začal pracovat na Ministerstvu kultury ve Francii, kde produkoval a režíroval dokumenty o architektuře, než se rozhodl věnovat výhradně filmu. V rámci další filmové přípravy absolvoval program Atelier Ludwigsburg–Paris, organizovaný La Fémis a německou Filmovou akademií v Baden-Württembergu. V roce 2008 založil produkční společnost Année Zéro se svou sestrou Jeanne Demoustier.

Nejdříve režíroval řadu krátkých filmů. Je známý svým osobitým stylem a kritickým pohledem na společenská témata i lidské vztahy. Jeho první celovečerní film *Terre battue* (2014) je drama inspirované skutečným příběhem o otci a synovi ve světě tenisových soutěží. Film *Allons enfants* (2018) je středně metrážní drama, ve kterém hrají jeho vlastní děti Cléo a Paul. Film *The Girl with a Bracelet* (2019) je kritický soudní thriller založený na tematice obvinění mladé ženy z vraždy. Předposlední film *Borgo: Za zdmi vězení* (2023) je psychologické krimi drama o bývalé dozorkyni věznice, která se zaplétá s mafií. Posledním celovečerním filmem je film *Architekt*.

(Zdroje: Cinemart, CSFD)

středa 21. 1. v 19:30

KÖLN 75: KONCERT STOLETÍ

Německo 2025 / 112 min / přístupné bez omezení
Ido Fluk

Mladá dívka uspořádá koncert legendárního pianisty.

Film režiséra a scenáristy Ido Fluka sleduje okolnosti koncertu fenomenálního amerického jazzového pianisty Keitha Jarretta, který v Kolíně nad Rýnem v roce 1975 uspořádala tehdy osmnáctiletá hudební, a především jazzová nadšenkyně Vera Brandes. Do poslední chvíle přitom nebylo jasné, zda se vystoupení v Kolínské opeře vůbec uskuteční.

Keith Jarrett dorazil do Kolína nevyspalý, mrzutý, sužovaný silnými bolestmi zad. A když zjistil, že na pódiu místo slibovaného špičkového nástroje Bösendorfer Model 290 Imperial stojí rozladěný a rozhrkaný krám, prohlásil, že večer nevystoupí. To, že se díky Veřině umanutosti a zapálení pro věc koncert nakonec uskutečnil, by už samo o sobě stačilo na happyend. Ale zadostiučinění mladičké milovnice hudby bylo o to sladší, že záznam koncertu, který vyšel na desce, se stal nejprodávanějším sólovým jazzovým albem všech dob a dodnes je zmiňován jako zcela zásadní nahrávka žánru.

Ido Fluk

(* 1980, Izrael)

Ido Fluk je izraelsko-americký filmový režisér a scenárista, který dlouhodobě působí v New Yorku. Narodil se v Izraeli, kde také vyrůstal, a později odešel do USA studovat film na NYU Tisch School of the Arts (obor filmová a televizní produkce), jednu z nejprestižnějších filmových škol na světě. Na začátku kariéry se věnoval krátkým filmům a dokumentům, které byly uváděny na mezinárodních festivalech a pomohly mu vybudovat pověst citlivého vypravěče se silným vizuálním stylem. Jeho tvorba se často zaměřuje na intimní lidské příběhy, morální dilemata a na postavy stojící mimo hlavní proud. Do širšího povědomí se dostal celovečerními filmy, které byly uvedeny na významných festivalech. První celovečerní film *Af Paam Lo Meuchar* (*Nikdy není pozdě*, 2011) sleduje stárnoucího muže, který žije osamělým, zdánlivě uzavřeným životem poznamenaným minulými rozhodnutími a nevyřešenými vztahy. Druhý celovečerní film *The Ticket* (2016) je psychologické drama, ve kterém sledujeme muže, který po letech náhle znovu získá zrak. Zázrak, který by měl znamenat nový začátek, se však postupně mění v temnou morální zkoušku. *Köln 75: Koncert století* (2025) je zatím Flukův poslední celovečerní film.

(Zdroje: idnes, CSFD)

středa 4. 2. v 19:30

POSLEDNÍ VIKING

Dánsko 2025 / 116 min / nevhodné pro nezletilé do 15 let
Anders Thomas Jensen

Putování dvou bratrů za ukrytými penězi se stává terapií jejich vztahu.

Černá komedie s prvky dramatu představuje Nikolaje Lieho Kaase v roli Ankeru, jenž se vrací z vězení po letech strávených za bankovní loupež. Jediný, kdo ví, kde je uloupená kořist zakopaná u jejich starého rodinného domu, je jeho bratr Manfred (Mads Mikkelsen). Jenže Manfred trpí psychickými problémy a věří, že je John Lennon. Anker proto musí čelit nejen jeho zvláštnímu

chování, ale i jejich společným traumatům z dětství. Aby Manfredovi osvěžil paměť, psychiatr sestaví kapelu, což odstartuje sérii absurdních a vtipných situací. Ve filmu jde ale o mnohem víc než o peníze, ale hlavně o cestu za sebepoznáním, rodinnými vztahy a pochopením vlastních životů.

Anders Thomas Jensen

(* 1972, Frederiksværk, Dánsko)

Dánský režisér a scenárista, který se už jako chlapec se zajímal o kinematografii. Studoval na Dánské filmové škole, kde se zaměřil na scénář a režii. Se svou televizní adaptací novely Petera Seeberga *Pacient* vyhrál filmovou soutěž pro mladé tvůrce ve Frederiksborg Amt.

V letech 1996-1998 natočil tři krátké filmy: *Ernst & Light*, *Wolfgang a Volební noc*. Všechny byly nominovány na Oscara a *Volební noc* jej nakonec v kategorii krátkého filmu získal.

V roce 2000 natočil Jensen první celovečerní film *Blikající světla* o čtyřech drobných zločincích z Kodaně. Druhý film *Řezníci* (2003) se odehrává v malém dánském městečku, kde Svend a Bjarne pracují jako řezníci. Každý den musejí poslouchat urážky od svého šéfa, až se nakonec rozhodnou pro založení vlastního malého krámků. Další celovečerní film *Adamova jablka* (2005) se odehrává v malém kostele na dánském venkově, který vede starý, přísný a nevrlý kněz Ivan. V dalším filmu *O kuřatech a lidech* (2015) se sourozenci Gabriel a Elias dozví, že jsou adoptovaní a že mají další tři velmi neortodoxní sourozence. Snímek *Rytíři spravedlnosti* (2020) sleduje bývalého vojáka, který se po smrti manželky snaží zjistit, zda její smrt při vlakové nehodě nebyla náhodná.

Filmy Jensena jsou proslulé kombinací černého humoru a dramatických situací. Jeho postavy jsou často morálně nejednoznačné, ale psychologicky hluboké a vystavené absurdním situacím, které odhalují lidské slabosti a paradoxy. Díky svému osobitému stylu a schopnosti kombinovat absurdní situace se silnými morálními dilematy je považován za jednoho z nejvlivnějších současných dánských filmařů.

(Zdroje: CSFD, ČT ART, Scandi.cz)

středa 18. 2. v 19:30

PERLA

Rakousko / Slovensko 2025 / 108 min / nevhodné
pro nezletilé do 15 let / Alexandra Makarová

Emigrantka Perla se vydává z Vídně na riskantní cestu do normalizačního Československa.

Vídeň, začátek 80. let. Perla, československá disidentka, malířka a svobodná matka se zde snaží uživit, jak se dá. Především chce podporovat svou devítiletou dceru Julii, která je talentovanou klavíristkou. Nový vztah s Rakušanem Josefem jí dodá novou naději a sílu. Nečekaně jí však z bývalého domova na Slovensku zavolá Andrej, kterého právě propustili z vězení, a oznámí jí, že je vážně nemocný. Je to její bývalý přítel z mládí a Juliin otec. Tato situace s Perlou otřese, nakonec se rozhoduje pro riskantní plán. S falešnými doklady se vrací zpět do normalizačního Československa, kde se chce definitivně vypořádat se svou minulostí. To zcela změní její nově vybudovanou existenci, nabytou svobodu i bezpečí její dcery. Film *Perla* představuje silný příběh emigrantky, která se tajně vrací do normalizačního Československa i do své minulosti.

Režisérku a scenáristku Alexandru Makarovou k natočení filmu inspiroval nejen ži-votní příběhy její babičky a matky, ale historie celé její rodiny.

Alexandra Makarová

(* 1985, Košice, Československo)

Rakousko-slovenská filmařka, narodila se v Košicích a po roce 1989 se spolu s matkou, známou malířkou, přestěhovala do Vídně, kde vystudovala scenáristiku a režii na filmové akademii. Ve svých filmech se zaměřuje na silné příběhy zkoumající témata identity, vysídlení a emočních konfliktů. Jejím prvním filmem byl film krátkometrážní *An einem anderen Tag* (2011), kde zobrazuje lidské vztahy, intimní vzpomínky a každodenní momenty, které většinou vyznívají silou postav a jejich interakcí. V dalším krátkometrážním dramatickém filmu *Sola* (2013) bloudí Sola v opuštěném světě po cizích domech, stále hledá jídlo, přežít i vůli přežít.

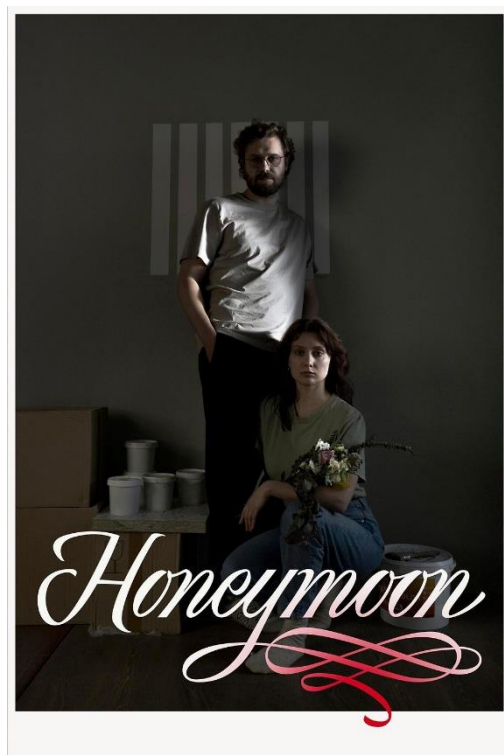
Debutový celovečerní film *Rozbi moje srdce* (2018) je silný příběh lásky mezi dvěma Romy, zasazený do prostředí vídeňských předměstí. Romeo a Julie v kontextu sociální chudoby, tlaku autorit a snahy o lepší život. *Perla* (2025) je jejím druhým celovečerním filmem.

(Zdroje: CSFD, Cinemart, iRozhlas)

MADE IN UKRAINE

Večer s ukrajinskou kinematografií a tematickým občerstvením.

středa 25. 2. v 17:00

LÍBÁNKY (uvedení filmu je v jednání)

Ukrajina 2024 / 84 min / nevhodné pro nezletilé do 15 let / Zhanna Ozirna

Intimní a napínavé drama sledující novomanželský pár uvězněný ve svém bytě během ruské invaze na Ukrajinu.

Film sleduje novomanželský pár, Tarase a Olju, kteří tráví první noc ve svém novém bytě na předměstí Kyjeva krátce po začátku ruské invaze do Ukrajiny 23. února 2022. Po první noci společného života je ráno probudí výbuchy a zvuky války. Nemohou utéct – jejich budova je obklíčena. Byt se stává pastí bez elektřiny, vody a mobilního signálu. V pěti následujících dnech ze vztahu Tarase a Olji vyprchá vše zbytečné a zůstane pouze pravda o nich samotných a propast skutečné blízkosti dvou lidí. Jejich vztah je

vystaven extrémní zkoušce, odhalují se strach, nejistota i pravda o jejich vzájemné blízkosti, zatímco okolní svět je stále nebezpečnější. Jak se *Líbánky* mění v thriller, drama osciluje mezi něžnými okamžiky mladého páru v prvních chvílích manželského života a hrůzou války, která je hrozí pohltnout. Film využívá intimní kameru, aby nás ponořil do světa Tarase a Olji, kteří bojují o zachování své lásky a přežití. Pro film je typické realistické a komorní pojetí, kdy děj prakticky probíhá pouze v bytě a zdůrazňuje tak psychologický tlak a napětí, kterým pár čelí během válečného obléhání.

Zhanna Ozirna

(* 1986, Horishni Plavni (dříve Komunarsk), Ukrajina)

Filmová režisérka, scenáristka, producentka a kurátorka. Vystudovala žurnalistiku na Kyjev International University, což ovlivnilo její cit pro příběhy zakořeněné v reálném životě. V začátcích své kariéry pracovala jako koordinátorka programů na Lviv International Short Film Festival Wiz-Art, kde se seznámila s filmovou komunitou a začala točit vlastní snímky. Ozirna začala filmovat krátké filmy a dokumenty často s intimními a osobními tématy. Mezi její rané práce patří filmy *Setkání* (2016), *Milost* (2017), *Svazek* (2018) a *Dospělák* (2019). Tyto projekty režisérku postupně etablovaly v mezinárodním filmovém prostředí a ukázaly její schopnost pracovat jak s dokumentárním, tak hraným žánrem. Ozirna žije nyní převážně v Kyjevě a soustředí se na dramatické příběhy, často s psychologickým či válečným rozměrem. Jejím prvním celovečerním filmem jsou *Líbánky*.

(Zdroje: dokweb.net, CSFD)

MADE IN UKRAINE

Večer s ukrajinskou kinematografií a tematickým občerstvením.

středa 25. 2. v 19:30

TY JSI VESMÍR

Ukrajina 2024 / 101 min / nevhodné pro nezletilé do 15 let / Pavlo Ostrikov

Po katastrofě, která zničila Zemi, zůstává jeden osamělý muž ve vesmíru. Jediná žena, kterou hledá, může zachránit nejen jeho, ale i smysl lidského života.

Film *Ty jsi vesmír* (2024) je ukrajinská sci-fi komedie situovaná do blízké budoucnosti. Jejím protagonistou je vesmírný popelář Andrij Meľnyk, jenž ve společnosti palubního počítače Maxima vyváží jaderný odpad na jeden z měsíců planety Jupiter. Během jedné z jeho rutinních osamělých cest z neznámých důvodů exploduje Země a Andrij se tak stává posledním žijícím člověkem v celém vesmíru. Anebo ne? Nečekaně totiž dostane zprávu od jakési Catherine z francouzské vesmírné stanice. Rozhodne se, že příležitost nesmí promarnit a Catherine musí najít stůj co stůj. Má to ale jeden háček...

Příprava na film trvala více než sedm let. *Ty jsi vesmír* je film, který dokáže svým komorním pojetím hluboce zasáhnout a pohladit po duši. Ostrikovův debut tak ukazuje, že i v těžkých časech může vzniknout dílo, které je srdcem i duší velké

Pavlo Ostrikov

(* 1990, Krasyliv, Ukrajina)

Pavlo Ostrikov, režisér a scénárista, se narodil krátce před nezávislostí Ukrajiny a vyrůstal v malém městě, kde jeho rodiče pracovali v technických oborech. V roce 2007 nastoupil na National Aviation University, kde studoval právo a absolvoval ho v roce 2012. Během studií se začal aktivně zajímat o divadlo i film, účastnil se studentských tvůrčích projektů a postupně se začal věnovat psaní a režii krátkých videí. Ostrikov začínal jako autor kratších filmů a scénářů, z nichž některé byly uvedeny na festivalech a oceněny. Jeho práce zahrnují krátké filmy jako *Golden love* (2016), *Graduation '97* (2017) a *Mia Donna* (2018). Film *Graduation '97* získal na European Film Awards cenu za Nejlepší krátkometrážní film. Ostrikov je členem European Film Academy a ukrajinské filmové akademie. Jeho prvním celovečerním filmem je *Ty jsi vesmír*.

Pavlo Ostrikov je vizionářský ukrajinský filmař s hlubokým smyslem pro psychologii postav, který tvoří poetická, emočně silná a originální díla kombinující prvky sci-fi s lidskými příběhy.

(Zdroje: kinobox, CSFD, IMDb)

středa 11. 3. v 19:30

SLYŠÍŠ MĚ?

Španělsko 2025 / 99 min / nevhodné pro nezletilé do 15 let / Eva Libertad

Neslyšící Ángela a slyšící Hector čekají dítě. Vzta-hové drama plné citů i obav.

Ángela a Héctor jsou harmonický pár, byť Ángela je neslyšící a její muž ne. Nástrahy společného soužití překonávají s láskyplnou citlivostí a přátele mají v obou „světech“. Pak se jim ale splní sen a čekají narození svého prvního potomka. Spolu s radostí ovšem přicházejí i obavy – uslyší jejich dítě, anebo ne? Ať už bude pravda jakákoliv, čeká Ángelu s Héctorem větší výzva, než jakou si kdy dokázali představit. Dokáží se s ní vyrovnat? Celovečerní film vychází právě z touhy režisérky ponořit se hlouběji do složitosti vztahu mezi světy neslyšících a slyšících: zapojení a odpojení, spojení a láska, ale také střety a konflikty

Eva Libertad

(* 1978, Molina de Segura, Španělsko)

Je režisérkou a scenáristkou. Vystudovala sociologii na Universidad Complutense v Madridu a následně se věnovala herectví a divadlu – studovala herectví a režii v Mexiku a Argentině. Po návratu do rodného regionu Murcia začala aktivně spolupracovat s místními kulturními a feministickými skupinami a postupně se zapojila do filmového prostředí.

Její tvorba se zaměřuje na autentická lidská témata, zejména ženské zkušenosti, sociální nerovnost, komunikaci mezi světem slyšících a neslyšících a rozmanitost identit. Její filmy často reflektují reálné životní situace, překonávání bariér a hledání porozumění mezi různými skupinami lidí.

Jejím polodebutem byl televizní film *Nikolina* (2020), který kombinoval křehké sociální drama s žánrovými prvky fantasy. Natočila ho v režisérském tandemu s Nurií Muñozovou. Její první samostatný celovečerní film *Slyšíš mě?* vychází z jejího stejnojmenného krátkého snímku, který byl v roce 2023 nominován na španělskou filmovou cenu Goya a získal řadu ocenění na národních i mezinárodních festivalech. Jako dramatička napsala a režírovala divadelní hry pro instituce jako Complutense University of Madrid a mexické Ministerstvo sociálního rozvoje, které se zaměřují na témata jako genderově podmíněné násilí, obchodování s lidmi a sexuální práva migrantů.

(Zdroje: CSFD, AČFK, IMDb)

středa 25. 3. v 19:30

CITOVÁ HODNOTA

Norsko 2025 / 135 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Joachim Trier

Bolestné i vtipné setkání odcizené dcery se svým otcem – slavným režisérem.

Nora (Renate Reinsve) se po letech znovu setkává se svým otcem. Charismatický a kdysi slavný režisér Gustav (Stellan Skarsgård) pro ni napsal hlavní roli ve filmu, který má být vyvrcholením jeho kariéry. Když Nora spolupráci odmítne, obsadí místo ní horlivou hollywoodskou herečku Rachel Kemp (Elle Fanning). Začíná série vtipných i bolestně upřímných setkání, při nichž se Nora a její sestra Agnes vyrovnávají s komplikovanými rodinnými vztahy i nečekanou přítomností americké hvězdy. Joachim Trier se po úspěchu filmu *Nejhorší člověk na světě* vrátil do Cannes s citlivým komediálním dramatem, které porota ocenila Velkou cenou.

Joachim Trier

(*1974, Kodaň, Dánsko)

Absolvoval Národní filmovou a televizní školu ve Velké Británii (2000). Renomé si získal jako tvůrce krátkých filmů. Tři z nich – *Procter* (2002), *Pieta* (2000) a *Still* (2000) – byly předvedeny na více než třiceti mezinárodních filmových festivalech a získaly řadu ocenění. Kromě toho pracoval Trier jako režisér reklam ve Velké Británii a v Norsku u společnosti Moland Film AS. Jeho prvním celovečerním snímkem byla *Repríza* (2006), o pět let později Trier prokázal nesporný talent snímkem *Oslo, 31. august*. Následovalo drama *Hlasitější než bomby* (2015) a mysteriózní horor *Thelma* (2017). Velký ohlas i festivalové úspěchy mu přinesla nevšední romantická komedie *Nejhorší člověk na světě* (2021). Jeho aktuální titul *Citová hodnota* má řadu nominací na Evropské filmové ceny i Zlaté glóby a má i Oscarové ambice.

(Zdroje: CSFD, Aerofilms)

pátek až neděle 10.–12. 4.

VSETÍNSKÝ FILMOVÝ MARATON

Z Jugoslávie do Chorvatska²

Loňský Vsetínský filmový maraton byl divácky velmi úspěšný (od roku 2018 nejlépe navštívený). Vzhledem k tomu, že jsme se věnovali zejména archivnímu jugoslávskému, resp. chorvatskému filmu (přehlídka nesla název Z Jugoslávie do Chorvatska), tak to pro nás bylo velmi milé překvapení.

Vloni jsme se snažili představit co největší počet chorvatských režisérů, kteří natáčeli filmy v druhé polovině dvacátého století. U některých bylo velmi těžké vybrat z jejich bohaté filmografie jediný film. Proto jsme se rozhodli připravit pokračování nazvané Z Jugoslávie do Chorvatska² a v programu vyzdvihnout tvorbu tří režisérů: Branka Bauera (loni jsme uvedli Tvář v tvář), Vatroslava Mimici (loni jsme uvedli Událost) a Fadila Hadžiće (loni jsme uvedli Lov na jeleny).

Dále chceme pokračovat v promítání filmů režisérů „pražské školy“. Chystáme další dva v česku zcela neznámé snímky – jeden od Lordana Zafranoviće a druhý od Rajka Grliće. Níže je seznam filmů, které máme již přislíbeny a povoleny od vlastníků práv. Zvažujeme ještě uvedení dvou nových chorvatských filmů (na místo dvou starých), ale protože je v této chvíli ještě nemáme domluvené, necháme si zatím jejich jména pro sebe.

Branko Bauer

Sinji galeb (Sivý racek), 1956, dobrodružný, rodinný

Tri Ane (Tři Anny), drama

Ne okreći se sine (Neohlížej se synu), válečný, drama

Vatroslav Mimica

U oluji (V bouři), 1952, melodrama

Prometej s otoka Viševica (Prométeus z ostrova Viševice), 1964, drama

Pondeljak ili utorak (Pondělí nebo úterý), 1966, drama

Kaja, ubit ću te (Kajo, zabiju tě), 1967, drama

Vatroslav Mimica – pásmo animovaných filmů

Fadil Hadžić

Protest (Protest), 1967, drama

Idu dani (Dny plynou), 1970, komedie

Novinar (Novinář), 1979, drama

Ambasador (Velvyslanec), 1984, drama

Zvláštní uvedení

Lordan Zafranović

Haloa – praznik kurvi (Haloa – prázdniny kurvy), 1988, drama

Zvláštní uvedení

Rajko Grlić

Pravděpodobně promítneme film Novo novo vrijeme (Nová nová doba), 2001, dokument

středa 22. 4. v 19:30

DROBNÁ NEHODA

Írán, Francie 2025 / 101 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Džafar Panahí

Vtipný i mrazivý thriller o drobné nehodě, která přerostla ve válku proti systému.

Začne to jedné noci jako drobná nehoda, která svede dohromady bývalého politického vězně Vahida a muže, v němž pozná svého mučitele z vězení. Jeho tvář Vahid sice nikdy neviděl, ale jeho krok a specifický zvuk umělé nohy, ten pozná s jistotou... Ale je ta jistota naprostá? Neprůstřelná? Bez velkého plánování se Vahid pouští do tragikomické záškodnické akce, která svede dohromady bývalé spoluvězně poznamenané všudypřítomnou politickou zvláštností. Společně čelí otázce, jež pronásleduje mnoho národů: můžeme se krutému systému pomstít na jednotlivci, který mu oddaně slouží? Mistr podvratné íránské kinematografie Džafar Panahí se vrací s filmem, který je inspirovaný jeho vlastními zážitky z vězení. I proto kromě typického humoru přináší čerstvý držitel Zlaté palmy z Cannes nezvykle otevřený a rozhořčený políček autoritářskému režimu, jenž pohrdá právem na svobodné vyjádření a prostou lidskou důstojnost.

Džafar Panahí

(*1960 v Myaneh, Írán)

Jeden z nejvýraznějších představitelů íránské nové vlny a celosvětově uznávaný filmový režisér. Vystudoval filmovou školu v Teheránu a svou kariéru začal jako asistent režie u Abbáse Kiarostamího. Mezinárodní pozornost získal hned svým debutem *Bílý balónek* (1995), za nějž obdržel Zlatou kameru v Cannes. Následující snímky jako *Zrcadlo* (1997), *Kruh* (2000) nebo *Offside* (2006) potvrzují jeho schopnost citlivě, ale odvážně zobrazovat život v autoritářském Íránu, zejména z perspektivy marginalizovaných skupin.

Kvůli kritickému obsahu svých filmů se Panahí opakovaně dostával do střetu s íránskými úřady. V roce 2010 byl zatčen a následně odsouzen k šestiletému domácímu vězení a dvaceti letům zákazu filmování. Přesto natočil několik snímků „v ilegalitě“ – například *Tohle není film* (2011), *Taxi Teherán* (2015, Zlatý medvěd v Berlíně) nebo *Tři tváře* (2018, cena za scénář v Cannes), čímž se stal symbolem uměleckého odporu proti cenzuře.

Panahího díla kombinují dokumentární realismus s osobní poetikou a politickým apelem. I přes represi zůstává hlasem těch, kteří v Íránu nemohou mluvit nahlas. V roce 2022 byl opět uvězněn a zkušenosti z vězení ho inspirovaly k natočení svého nejotevřeněji kritického filmu *Drobná nehoda*, který na půdorysu thrilleru rozehrává morální drama o vzpouře proti systému.

(Zdroj: Artcam Films)

MADE IN POLAND

Večer s polskou kinematografií a tematickým občerstvením.

středa 6. 5. v 17:00

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

Polsko 2024 / 84 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Justyna Mytnik

Co se stalo na Velikonoční pondělí? Kdo je maskovaný muž, který ublížil Kláře?

Patnáctiletou Kláru na Velikonoční pondělí znásilnil maskovaný útočník. O rok později stále bojuje s nočními můrami a záchvaty paniky. Její starší sestra Marta jí říká, aby problém ignorovala, ale to už Klára nedokáže. Se svou novou kamarádkou Dianou tajně navštíví místo, kde k události došlo, a doufá, že se věci dají do pořádku. Jenže místo toho se začne do místa vciťovat a rozvzpomíná se na věci, které tak dlouho potlačovala, například totožnost násilníka. Martě se nelíbí, že se Klára mění. Sestry se odcizují. Klára se musí ponořit do temnoty své

bolesti a přiznat si své emoce, aby se mohla postavit Martě a tomu, jak jí ublížila tím, že ji zahanbovala a umlčovala.

Justyna Mytnik

(*1988, Štětín, Polsko)

Filmová režisérka a scenáristka. Vystudovala režii na Národní filmové škole v Lodži. Její krátké filmy byly promítány v zahraničí, mimo jiné na Mezinárodním festivalu krátkých filmů v Clermont-Ferrand. Její dokument *Jak se stát papežem?* (2017) získal cenu za nejlepší dokument na Varšavském filmovém festivalu a krátký film *Apocalypse* (2016) získal ocenění mimo jiné na Novos Cineastas Festu, RojaL Film Festivalu a Cinemaiubit Student Film Festivalu. Je držitelkou magisterského titulu v oboru dějin umění a britské literatury z Edin-burské univerzity a získala stipendium od ministra školství za mimořádný přínos. *Velikonoční pondělí* je její celovečerní debut.

(Zdroje: Bionaut, IMDb, Kamera Akcja)

MADE IN POLAND

Večer s polskou kinematografií a tematickým občerstvením.

středa 6. 5. v 19:30

SEZÓNY

Polsko 2024 / 100 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Michał Grzybowski

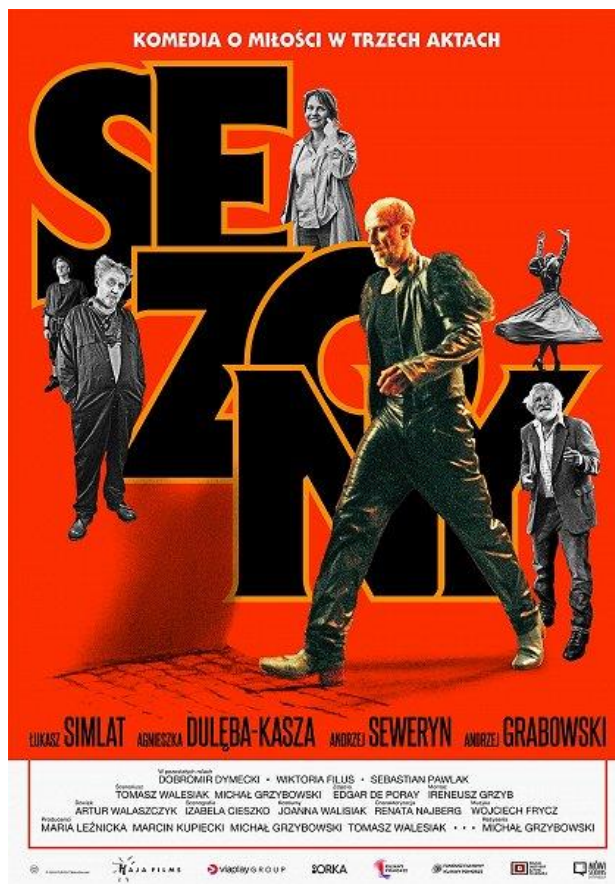
Hořká komedie o lásce ve třech jednáních.

Film pojednává o hereckém páru, který pracuje ve stejném divadle a který se vyrovnává se s krizí svého dlouholetého vztahu. Děj se odehrává v průběhu tří různých představení, soukromý život se mísí s děním na scéně a tíživé emoce přicházejí ruku v ruce s humorem.

Michał Grzybowski

Je absolventem Filmové školy v Lodži a Wajdovy školy. V roce 2014 režíroval oceňovaný krátký film *Hitler v opeře*, který se zabýval tématem národních předsudků. Jeho celovečerní debut *Bílý potok* (2021), absurdní dramatická komedie o dvou párech ze střední třídy, získal cenu diváků a cenu pro nejlepšího herce (Marcin Dorociński) na festivalu „Młode a film“ v Koszalinu. Michał Grzybowski je také úspěšným filmovým i seriálovým hercem.

(Zdroje: Kino na hranici, Haja Films)

O organizaci se starají:

Alexandra Dobrowolná
Jiří Fiala
Magda Čunková Holínková
Robert Golář
Petr Hubáček
Milan Kostelník
Petr Mašata

Kontakt:

Filmový klub ve Vsetíně z. s.
náměstí Svobody 2076 (kino Vatra)
755 01 Vsetín

IČO: 65469842

fkvsetin@fkvsetin.cz

středa 20. 5. v 19:30

OTEC MATKA SESTRA BRATR

USA 2025 / 110 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Jim Jarmusch

Povídkový film o vztazích mezi dospělými dětmi a jejich rodiči.

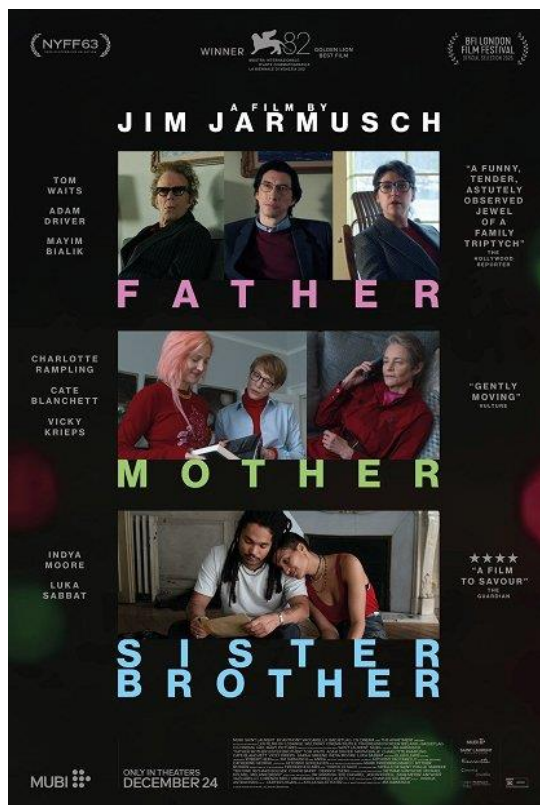
Dospělí sourozenci, jejich tak nějak vzdálení rodiče, nerozlučné pouto a vše mezi tím. Tom Waits, Adam Driver, Vicky Krieps či Cate Blanchett excelují v triu jemně humorných příběhů, plných vřele nemotorných rodinných rozhovorů. Ikona amerického nezávislého filmu Jim Jarmusch s lehkostí, vtipem a stylovou hravostí ukazuje, že společné chvíle mohou být krásné právě díky své nedokonalosti. Ať už jste na severovýchodě USA, v Dublinu nebo Paříži. Za svou upřímnou empatii snímek získal na festivalu v Benátkách Zlatého lva pro nejlepší film.

JIM JARMUSCH

(*1953, Akron, Ohio, USA)

Ještě než se rozhodl stát režisérem, absolvoval neúspěšné studium žurnalistiky a později dokonce literatury. To zakončil prodlouženým letním semestrem v Paříži, během kterého prakticky nevylezl z kina. Vzápětí se proto rozhodl podat přihlášku na prestižní filmovou školu Tisch School of the Arts v New Yorku. Své studium završil debutovým filmem *Trvalá dovolená* (1980). Prvním větším úspěchem ale byl až *Podivnější než ráj* (1984), po kterém následovaly dnes kultovní filmy jako *Mimo zákon* (1986), *Tajuplný vlak* (1989), nebo *Noc na Zemi* (1991). Ještě větší ovace u kritiků i publika sklídl *Mrtvý muž* (1995) s Johnnym Deppem v hlavní roli, následovaný filmem *Ghost Dog - Cesta samuraje* (1999) a legendárním souborem jedenácti mikropovídek *Kafe a cigára* (2003). Další celovečerní filmy: *Zlomené květiny* (2005), *Hranice ovládnutí* (2009), *Přežijí jen milenci* (2013), *Paterson* (2016), *Mrtví neumírají* (2019).

(Zdroj: Aerofilms)

středa 3. 6. v 19:30

RENOVACE

Litva, Lotyšsko 2025 / 90 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Gabrielė Urbonaitė

Mileniálové z Vilniusu dospěli a zařizují si vlastní život.

Skutečná renovace začíná uvnitř. Ilonė bude zanedlouho třicet a její život se zdánlivě ubírá tím správným směrem – pracuje jako překladatelka, se svým přítelem Matasem se stěhuje do nového bytu a vyhlíží společnou budoucnost. Jakmile ale začne překvapivá renovace domu, odhalí se nejen praskliny ve zdech, ale i Iloniny vnitřní pochybnosti, které umocní setkání s ukrajinským dělníkem Olegem. Vzájemně rostoucí sympatie prohlubují její nejistotu: opravdu se chce usadit a založit rodinu? Celovečerní debut litevské režisérky Gabrielė Urbonaitė těží z precizně odpozorovaných situací a přináší citlivé zamyšlení nad mileniální úzkostí a kouzlem nečekaných setkání v životě, který obestavilo lešení společenských předpokladů. Civilní, ale i stylotvorný film je současně existenční výpověď generace bojující se stíny sovětské minulosti ve chvíli, kdy se nedaleko litevských hranic formuje nová hrozba válečného konfliktu.

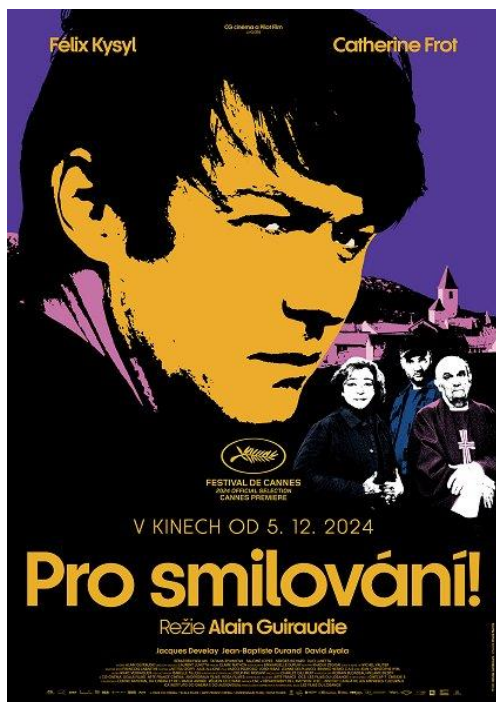
Gabrielė Urbonaitė

(*1993, Vilnius, Litva)

Režisérka, scenáristka a střihačka. Je držitelkou bakalářského titulu v oboru filmové tvorby z Emerson College a magisterského titulu v oboru scenáristiky a režie z Kolumbijské univerzity. Zúčastnila se prestižních programů Berlinale Talents, Talent Camp Odense a Reykjavik Talent Lab. Režiovala několik krátkých filmů, za snímek *Plavec* získala Stříbrného jeřába, litevskou národní filmovou cenu za nejlepší krátký film. Jako střihačka se podílela i na úspěšném filmu *Remember to Blink* (Per Arti, 2022). *Renovace* je jejím celovečerním debutem, který měl světovou premiéru v soutěži Proxima na 59. ročníku MFF Karlovy Vary.

(Zdroj: Artcam Films)

Více informací o akcích FK: www.fkvsetin.cz

středa 17. 6. v 19:30

PRO SMILOVÁNÍ!

Francie, Španělsko 2024 / 102 min / nevhodné pro nezletilé do 12 let / Alain Guiraudie

Cesta na pohřeb do rodné vesnice vyústí v řadu podivných událostí.

Jérémie se vrací do rodného města na pohřeb svého bývalého šéfa, vesnického pekaře.

Rozhodne se zůstat několik dní u Martine, vdovy po tomto muži. Záhadné zmizení, výhružný soused a kněz s podivnými úmysly způsobí, že Jérémieho krátký pobyt ve vesnici nabere nečekaný směr. Vtipný a pronikavý thriller.

Snímek získal 8 nominací ve všech hlavních kategoriích na cenu César, ale žádnou neproměnil.

Alain Guiraudie

(*1964, Villefranche-de-Rouergue, Aveyron, Francie)

V mládí napsal několik nevydaných románů, pak natočil několik krátkých a středometrážních filmů. V roce 2003 debutoval celovečerním filmem *Žádný odpočinek pro statečné*, který měl premiéru na festivalu Cannes, a později režíroval snímky *Čas přišel* (2005), *Král útěků* (2009) a *Neznámý od jezera* (2013), který získal Cenu za nejlepší režii na festivalu v Cannes. S filmem *Stát pevně* (2016) získal cenu za nejlepší režii na festivalu v Seville. V roce 2022 měl v Berlíně premiéru film *Hrdina nikoho*. Film *Pro smilování!* (Miséricorde, 2024) měl světovou premiéru na filmovém festivalu v Cannes.

(Zdroje: Pilot Film, CSFD)

MĚSTO VSETÍN

**Asociace
českých
filmových
klubů**

BALKAN БАЛКАН
ФИЛМ FILM

EUROPEAN
CINEMAS
Creative Europe MEDIA